

www.opzz.org.pl
kronika.opzz.org.pl

Kronika związkowa

Biuro Prasowe OPZZ e-mail: biuroprasowe@opzz.org.pl tel.: 022 551 55 04, fax: 022 551 55 01, 00-924 Warszawa, ul. M. Kopernika 36/40

100 LAT NIEPODLEGŁEJ!

Pierwszą część dzisiejszej Kroniki Związkowej chcielibyśmy poświęcić wydarzeniom upamiętniającym 100-lecie odzyskania przez Polskę Niepodległości. W całej Polsce jak i w naszej związkowej rodzinie odbywały się liczne uroczystości. Chcielibyśmy Państwu przybliżyć wypowiedzi oraz listy związane z uroczystą Radą OPZZ.

Przemówienie Przewodniczącego OPZZ Jana Guza z okazji uroczystej Rady OPZZ, która odbyła się 7 listopada 2018.

Koleżanki i Koledzy,
Szanowni Państwo,

Pozdrawiam serdecznie w 100 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Był to czas radosny, doniosły, który stworzył możliwości odbudowy państwowości we wszystkich aspektach: politycznych, ekonomicznych i socjalnych.

W 1918 r. na ziemiach polskich funkcjonowały trzy odrębne formacje polityczno-gospodarcze, różniące się znacznie między sobą stopniem rozwoju, prawodawstwem, kulturą, religią a nawet obyczajowością. Niezwykle głębokie pęknięcia z trudem próbowano zlepić przez następne 20 lat i ostatecznie dokonano tego, choć w wielu aspektach różnice między poszczególnymi zaborami utrzymywały się jeszcze bardzo długo.

Odzyskanie niepodległości i odbudowa państwa były możliwe dzięki współpracy wielu polityków, niekiedy różniących się znacznie w swoich poglądach, a nawet, co warto podkreślić, prowadzących ze sobą walkę polityczną.

Dzisiaj oddajemy im hołd i wspominamy z wdzięcznością takie postaci jak: Józef Piłsudski, Ignacy Daszyński, Jędrzej Moraczewski, Ignacy Jan Paderewski, Wincenty Witos, Roman Dmowski

Dzisiejsza rocznica, nam związkowcom jest szczególnie bliska sercu. Bo przecież jednym z pierwszych aktów prawnych polskiej władzy po ponad 100 latach niewoli był dekret o związkach zawodowych.

Spotykamy się dokładnie w 100 lat od powstania w Lublinie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej z premierem Ignacym Daszyńskim na czele. Warto przypomnieć, że był to rząd socjalistyczny, kierowany przez wybitnego polityka Polskiej Partii Socjalistycznej.

Przypomnę – rząd Daszyńskiego zapowiedział przed stu laty:

- wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy w przemyśle, handlu i rzemiośle;

- przejęcie przez państwo przemysłu;
- reformę rolną;
- wprowadzenie wolności zrzeszeń i strajków

Kilka dni później, w Warszawie powstaje rząd Jędrzeja Moraczewskiego i rozpoczyna się żmudna praca budowania państwa polskiego.

Musimy sobie uświadomić fakt, iż w 1918 r. nie żyło już pokolenie, które pamiętało wolną Polskę.

Więc Polska rodziła się nie z własnych doświadczeń i pamięci, lecz z marzeń i oczekiwań.

Można powiedzieć, że „założyciele” Niepodległej musieli zaprojektować sobie Polskę od nowa.

Oczywiście Polska nie zaczęła się 100 lat temu, nasza ojczyzna istniała w czasie zaborów, tak jak istniała w czasie II wojny światowej, istniała w PRL – choć niektórzy uważają inaczej. W sensie formalnym było różnie, lecz Polska nigdy nie zniknęła z umysłów i serc naszych obywateli.

W tym miejscu chciałbym nawiązać do cytatu z Ignacego Daszyńskiego, który przyświeca naszej konferencji:

„Żaden wysiłek rządu nie dopiąłby celu gdyby nie robotnicy”.

Polska istniała dzięki strajkującym robotnikom w 1905 r., dzięki walce nauczycieli z wynaradawianiem, dzięki polskim drukarzom i kolejarzom.

Polskę wywalczyli powstańcy listopadowi i styczniowi, górnicy walczący w powstaniach śląskich, powstańcy wielkopolscy. Oddajemy im dzisiaj hołd i składamy podziękowania.

Mówiąc o wydarzeniach z listopada 1918 r. musimy także pamiętać, co znaczyła ta data dla Europy. Kończyła się największa, najbardziej okrutna wojna w historii świata. Wojna, która pochłonęła miliony ofiar,

doprowadziła do upadku mocarstw i umożliwiła narodziny nowych państw. Powstała Czechosłowacja, Finlandia, Litwa, Łotwa, Estonia, Jugosławia, a o swoje państwo walczyła Ukraina.

Dużą rolę zaczęły odgrywać masowe organizacje społeczne i polityczne. Powstały partie polityczne nowego typu i liczne związki zawodowe.

Nie chciałbym w tym dniu mówić wiele o kolejnych datach, wydarzeniach. Jak wiecie z wykształcenia politologiem i politykiem i ta rocznica jest dla mnie okazją do wyciągnięcia wniosków na przyszłość.

Przecież wciąż aktualna jest słynna łacińska sentencja: „*historia jest nauczycielką życia*”.

Odpowiedzmy sobie na pytanie, co może być inspiracją, a co przestrogą płynącymi ze 100-letniej historii.

Odzyskaliśmy jako naród swoją państwowość – Polska znów pojawiła się na mapach. Z perspektywy stulecia widać jednak, jak trudno państwo i wolność utrzymać, jak jest to krucha substancja. Jak wiele zależy od okoliczności i wydarzeń – niezależnych od nas samych. Jak ważne są trwałe sojusze i jak rozważnie należy wybierać polityczne przyjaźnie. Wolność nie jest dana raz na zawsze. Trzeba o nią dbać, ażeby nie wpaść w pułapkę ucieczki od wolności.

Należy uświadomić sobie prosty fakt, iż dla dzisiejszego pokolenia niepodległość jest sprawą oczywistą, wolność jest czymś tak zwykłym jak powietrze i woda.

Od prawie 80 lat Polska nie przeżywała wojen.

Jednym z najważniejszych dokonań tamtej władzy było nadanie praw wyborczych kobietom. Niepodległa przyniosła upodmiotowienie i emancypację kobiet.

Dla mnie szczególnie ważną inspiracją dla współczesnych powinno być podejście do związków zawodowych, do praw pracowniczych, do klasy robotniczej. Zarówno rząd lubelski, jak też rząd Moraczewskiego doceniały wagę związków zawodowych, ich rolę w państwie, znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania wszystkich struktur. W ciągu 100 pierwszych dni wolności uchwalono 8-godzinny dzień pracy i 46 godzinny tydzień, powołano inspekcję pracy, uchwalono dekret o związkach zawodowych – prosty, przejrzysty, zrozumiały dla wszystkich.

W dwudziestoleciu funkcjonowały 74 centrale związkowe, istniało prawie 2 tysiące związków zawodowych o różnych barwach politycznych. Warto pamiętać, że wiele organizacji zwalczało się,

rywalizowało o wpływy, często torpedowały swoje działania. Przez co siła działania związków zawodowych była osłabiona.

Trzeba też wiedzieć, że kolejne lata Niepodległej stały pod znakiem odchodzenia od praw pracowniczych. Władze nie miały oporów przed użyciem wojska i policji przeciwko robotnikom i chłopom. Tak było w Krakowie w 1923 r. i w 1936, czy w czasie Wielkiego Strajku Chłopskiego w 1937.

Historia tamtych lat pokazuje także, że w wielu z nas tkwi gen nienawiści, który tak łatwo obudzić, strasząc obcymi. Pogromy, getta ławkowe, antysemityzm – łatwo wywoływane – niesłuchanie jest trudno opanować. Doświadczenie lat 30. Pokazuje jak wiele złego można dokonać w imię czystości rasy, hasła o jednym narodzie i państwie. To chyba największa dla współczesnych przestroga.

Na koniec chciałbym życzyć sobie i Państwu, aby było nam dane przeżyć kolejne dekady w pokoju, który zawdzięczamy naszym ojcom i dziadom.

Mam też przesłanie dla obecnie rządzących, że nie wolno przedkładać doraźnych korzyści politycznych ponad pokój i stabilizację.

I ostatnie pytanie, na które sami musicie sobie odpowiedzieć:

Czy czujecie się wolnymi w wolnej Polsce?

Jan Guz

Przewodniczący OPZZ

Przemówienie Josefa Středul'ya przewodniczącego czeskiej Konfederacji Związków Zawodowych ČMKOS

Dzień dobry, Szanowne Koleżanki i Koledzy Związkowcy,

Szanowni Goście, Dzień dobry!

Dziękuję Wam za miłe zaproszenie. Postaram się odczytać moje przemówienie po polsku, mam nadzieję, że nie zrobię zbyt wielu błędów i że mnie zrozumiecie.

Dzisiejszy ważny dzień jest dla Was możliwością, aby przypomnieć sobie to, co działo się w przeszłości. Czy było to dobre czy nie, co mogliście zrobić lepiej, czego nie zrobiliście i o czym zapomnieliście.

To jest pierwsza możliwość. Druga jest jeszcze bardziej ważna. Każdy powinien zadać sobie pytanie: Co będziecie, czy też co będziemy robić przez następne sto lat?

Przede wszystkim musimy myśleć o tym, jak będą żyć członkowie związków zawodowych i ich rodziny. Pomyślmy również, co możemy wspólnie zrobić na rzecz poprawy ich życia.

Czy według nas jest do przyjęcia, by różnice w płacach między naszymi krajami i starymi państwami Unii Europejskiej były tak duże?

Czy możecie zgodzić się na to, żeby polski pracownik przepracował w ciągu aktywnego życia zawodowego o ponad dziesięć lat więcej niż pracownik w Niemczech lub w innych krajach?

Przed nami także wyzwania związane z cyfryzacją i jej stopniowym wdrażaniem. Również z tego powodu ważne jest, żebyśmy rozmawiali i podejmowali działania dotyczące długości czasu pracy, jego skracania i poszukiwania takich rozwiązań, żeby w przyszłości pracownicy nie pozostali bez środków i żeby cyfryzacja nie zmieniła się w duży problem społeczny.

Jednak wszystko to osiągnąć można tylko dzięki bardzo dobremu dialogowi społecznemu. A często nawet on nie jest wystarczający. Stale spotykamy się z naruszaniem praw pracowników, z wywieraniem presji na członków związku. Niedawno niektórzy pracodawcy próbowali zakwestionować prawo do strajku. To jest nie do przyjęcia.

Myślę, że w Unii Europejskiej należy mówić także o europejskiej płacy minimalnej. Bo przecież obecne różnice są zbyt duże, chociaż nasi pracownicy pracują równie dobrze i na tak samo wysokim poziomie jak ci, którzy mieszkają zaledwie parę kilometrów za naszą zachodnią granicą. Z tego właśnie względu i z wielu innych powodów musimy zaangażować się w wybory do Parlamentu Europejskiego w maju następnego roku.

Od kandydatów musimy domagać się wyrażenia opinii, jak zapatrywać się będą na Europejski Filar Praw Socjalnych, na prawa pracowników, na różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, na wspieranie dialogu społecznego i na pozostałe tematy dotyczące zwykłych pracowników i ich rodzin.

Dziękuję Wam za uwagę i życzę Wam, żeby kolejne sto lat działalności związkowej było udanych, żeby członkowie związku zawsze Was wspierali, żebyście solidaryzowali się z postulatami innych i żebyśmy cieszyli się poszanowaniem i by nasi partnerzy w dialogu mieli zrozumienie dla praw pracowników i ich rodzin.

Bardzo Wam dziękuję za zaproszenie i cieszę się na dalszą, bardzo dobrą współpracę z OPZZ. Życzę Wam wszystkiego dobrego. Na zakończenie pragnę także wyrazić poparcie dla Waszej kampanii na rzecz wyższych płac.

Jesteśmy z Wami!

W tym uroczystym okresie pojawiły się również liczne listy skierowane do członków Rady OPZZ od osób które nie mogły pojawić się osobiście 7 listopada w siedzibie centrali OPZZ

Elżbieta Rafalska

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Rafalska skierowała list do przewodniczącego OPZZ Jana Guza oraz członków Rady OPZZ w związku z uroczystym posiedzeniem Rady OPZZ z okazji odzyskania przez Polskę niepodległości. Jak poinformowała ze względu na wcześniejsze zobowiązania nie mogła wziąć osobiście udziału w Radzie.

Szanowny Panie Przewodniczący,

Choć pierwsze związki zawodowe zaczęły powstawać na ziemiach należących obecnie do Polski pod koniec XIX wieku, to działalność związkowa została zalegalizowana dopiero w odrodzonej Polsce, dekretem Naczelnika Państwa z 8 lutego 1919 „w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych”. Dynamiczny rozwój ruchu związkowego w Polsce przerwała II wojna światowa.

W czasach PRL związki zawodowe, zmarginalizowane w życiu politycznym, odgrywały dużą rolę w życiu społecznym, organizując min. tak popularne wczasy pracownicze. Sytuację zmieniła „Solidarność”, najliczniejszy związek, który swoim zasięgiem i postulatami znacznie wykraczał poza reprezentowanie interesów zatrudnionych.

Na każdym z historycznych etapów ostatnich stu lat związki zawodowe na tyle na ile pozwalały realia, starały się walczyć o prawa pracownicze i obywatelskie, a także bronić społeczno-ekonomicznych interesów ludzi pracy.

Dziś NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych i Forum Związków Zawodowych dzielą między siebie wpływy i aktywnie reprezentują stronę pracowniczą, m.in. zasiadając na forum Rady Dialogu Społecznego.

Bardzo dziękuję za zaproszenie na uroczyste Posiedzenie Rady OPZZ z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości. Z przykrością zawiadamiam, że inne wcześniej podjęte zobowiązania nie pozwolą mi na uczestnictwo w tym wydarzeniu. Jestem jednak przekonana, że reprezentacje pracowników, a wśród nich OPZZ, nadal będą czynnie uczestniczyć w budowaniu dialogu społecznego, będącego gwarantem harmonijnego rozwoju Polski.

Serdecznie pozdrawiam i Łączę wyrazy szacunku

Elżbieta Rafalska

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP Marek Kuchciński skierował list do przewodniczącego OPZZ Jana Guza oraz członków Rady OPZZ w związku z uroczystym posiedzeniem Rady OPZZ z okazji odzyskania przez Polskę niepodległości. Jak poinformował ze względu na wcześniejsze zobowiązania nie mógł wziąć osobiście udziału w Radzie.

Szanowny Panie Przewodniczący,

Dziękuję za zaproszenie na uroczyste posiedzenie Rady OPZZ z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę

niepodległości. Chciałbym również przekazać słowa podziękowania wszystkim, którzy pielęgnują pamięć o naszej drodze do niezawisłości I jej bohaterach. Niezależny byt państwowy jest dziełem nie tylko wybitnych polityków I wojskowych, lecz także osób, które swoją Pracą przyczyniły się do odbudowania każdej dziedziny życia społeczno-gospodarczego. Poczucie wolności oraz pragnienie silnej I nowoczesnej Ojczyzny znalazły wyraz w pracy oraz niezwykłym zaangażowaniu dla dobra Rzeczypospolitej. Zachodzącym przemianom towarzyszyło powstanie ruchów społecznych broniących praw obywateli. Tworzyli je ludzie światli I postępowi, dla których odbudowa Polski oraz dobrobyt jej mieszkańców stał się najwyższym nakazem. Wiele z przedwojennych idei odżyło dopiero w demokratycznej Polsce. Przekonany jestem, że posiedzenie Rady OPZZ dla wszystkich uczestników będzie miało szczególny wymiar I przyczyni się do umocnienia książkowych więzi, a także dumy z naszej wspólnej pięknej historii. Życzę satysfakcji z uroczystego spotkania.

Z wyrazami szacunku

Marek Kuchciński

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP Stanisław
Karczewski skierował list do przewodniczącego OPZZ Jana Guza oraz członków Rady OPZZ w związku z uroczystym posiedzeniem Rady OPZZ z okazji odzyskania przez Polskę niepodległości. Jak poinformował ze względu na wcześniejsze zobowiązania nie mógł wziąć osobiście udziału w Radzie.

Szanowny Panie Przewodniczący,

Szanowni Państwo,

Uprzejmie dziękuję za zaproszenie mnie na uroczyste posiedzenie Rady Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości. Nie mogąc osobiście

uczestniczyć w tym spotkaniu, tą drogą serdecznie pozdrawiam wszystkie osoby w nim uczestniczące.

Szanowni Państwo, rok bieżący obfituje w ważne rocznice. Na całym świecie uroczystie obchodzimy setną rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę, ale też 550. Rocznicę polskiego parlamentaryzmu. Przed 98. Laty po okresie rozbiorów po raz pierwszy obradował Sejm Niepodległej Rzeczypospolitej. Naczelnik Państwa, Józef Piłsudski, otwierając jego obrady mówił o półtorawiecznych zmaganiach, niejednokrotnie krwawych zmaganiach o wolną, niepodległą Polskę, o marzeniach pokoleń, które wreszcie się ziściły. Dzisiaj przywołujemy do zbiorowej pamięci wiele faktów, które przez lata były z niej przez reżim komunistyczny rugowane lub przeinaczane. Musimy to czynić, albowiem – jak powiedział Marszałek Józef Piłsudski, jeden z ojców niepodległego państwa polskiego „Naród, który traci pamięć, przestaje być Narodem – staje się jedynie zbiorem ludzi czasowo zajmujących dane terytorium”. W innym miejscu dodał: „Jestem wyznawcą zasady, że ten, kto nie szanuje I nie ceni swej przeszłości, nie jest godzien szacunku teraźniejszości ani prawa do przyszłości”.

Uprzejmie dziękuję Państwu za to, że włączacie się w upamiętnienie 100-lecia odzyskania niepodległości, niepodległości, która – jak wszyscy wiemy – nie została nam raz na zawsze dana. Wszyscy musimy o nią nieustannie walczyć, musimy troszczyć się o nią.

Z poważaniem

Stanisław Karczewski

Wiesław Łyszczek

Główny Inspektor Pracy Wiesław Łyszczek skierował list do przewodniczącego OPZZ Jana Guza oraz członków Rady OPZZ w związku z uroczystym posiedzeniem Rady OPZZ z okazji odzyskania przez Polskę niepodległości.

Szanowny Panie Przewodniczący,

Za pośrednictwem tego listu pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na uroczyste posiedzenie Rady Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych zorganizowane z okazji 100-lecia Odzyskania przez Polskę Niepodległości.

Kultywowanie pamięci o tym historycznym wydarzeniu, jest bardzo ważne, stanowi istotny gest braterstwa i prawdziwej solidarności społecznej. Jesteśmy wdzięczni, że możemy naszą wolność, we wszystkich jej wymiarach przeżywać i się nią cieszyć.

Jednym z filarów odbudowy naszego państwa była odpowiedzialna praca oraz zapewnienie Polakom godnych warunków i bezpieczeństwa pracy. Dzisiaj 100 Lat po tamtym czasie, choć warunki gospodarcze uległy ogromnym zmianom to wyzwania zarówno przed Państwową inspekcją Pracy jak i organizacjami związkowymi wciąż pozostają aktualne. Każdego dnia konieczne jest zapewnienie milionom pracującym w Polsce godnych warunków zatrudnienia, stosownej płacy czy w skrajnych przypadkach legalności zatrudnienia.

Obchodzony Jubileusz jest okazją do refleksji i wdzięczności za wolność. Jest także czasem wspomnień i podziękowań dla wszystkich, których zaangażowanie i praca pozwala cieszyć się tą doniosłą rocznicą. Kilku pokoleniom działaczy związków zawodowych oraz inspektorów pracy.

Z poważaniem

Wiesław Łyszczek

Przewodniczący OPZZ Jan Guz wziął również udział w oficjalnych obchodach 100-lecia odzyskania Niepodległości. Był m.in. na uroczystości odsłonięcia pomnika Ignacego Daszyńskiego

Pomnik pierwszego premiera, 100 lat od powstania w Lublinie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej stanął na Placu Na Rozdrożu w Warszawie.

Jak w przemówieniu podkreślił przewodniczący OPZZ Jan Guz, rząd Ignacego Daszyńskiego był to rząd socjalistyczny, kierowany przez wybitnego polityka Polskiej Partii Socjalistycznej, który zapowiedział wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy w przemyśle, handlu i rzemiośle, przejęcie przez państwo przemysłu, reformę rolną oraz wprowadzenie wolności zrzeszeń i strajków.

Inauguracyjne posiedzenie Komisji Młodych

9 listopada w siedzibie Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych odbyło się inauguracyjne posiedzenie Komisji Młodych OPZZ.

W pierwszej części spotkania przewodniczący **Jan Guz** przywitał zebranych, opowiedział o strukturach i sposobie działania OPZZ oraz najważniejszych inicjatywach centrali i Programie Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych na lata 2018 – 2022.

Z kolei wiceprzewodnicząca OPZZ **Barbara Popielarz** przedstawiła proponowany porządek obrad oraz regulamin pracy Komisji Młodych. Omówiła również sposób przeprowadzenia wyborów na przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komisji Młodych OPZZ nowej kadencji.

Następnie ustępujący przewodniczący KM OPZZ **Maciej Łapski** przedstawił sprawozdanie z działań KM OPZZ w kadencji 2017 - 2018. Do najważniejszych inicjatyw młodych w tym okresie należało zapoczątkowanie rozwoju regionalnego Komisji poprzez utworzenie jej struktur we współpracy z radami OPZZ w czterech województwach (Opolskim, Mazowieckim, Śląskim i Łódzkim) oraz rozpoczęcie Akademii Organizowania Pracowników KM OPZZ i przeprowadzenie w jej ramach cyklu szkoleń i warsztatów z organizowania pracowników i kampanii pracowniczych, działań w internecie i social media, współpracy z PIP oraz negocjacji i praw pracowniczych. Młodzi prowadzili również kampanię Maraton Pisania Skarg do Państwowej Inspekcji Pracy, uczestniczyli w akcjach Handel i Budowy Bez Wyzysku oraz podejmowali szereg innych aktywności.

W celu lepszego poznania się uczestników i uczestniczek Komisji, w szczególności osób, dla

których było to pierwsze spotkanie, **Maciej Łapski** i **Konrad Więcek** poprowadzili krótkie warsztaty pt. "Jak mogę zaangażować się w działania KM OPZZ?". W trakcie pracy w grupach zebrani dyskutowali o wybranym przez siebie problemie pracowniczym i pomysłach na aktywność związkową, która mogłaby pomóc w jego rozwiązaniu, oraz sposobie dotarcia do pracowników, akcji promocyjnej i medialnej, które ułatwiłyby jego nagłośnienie.

W drugiej części spotkania przystąpiono do wyborów. Najpierw powołano komisję skrutacyjną w składzie **Agnieszka Październy**, **Barbara Pędrys** oraz **Elżbieta Suchecka**. Zdecydowano również o liczbie wiceprzewodniczących Komisji (cztery osoby).

Jako kandydata na Przewodniczącego Komisji zgłoszono **Konrada Więcka** z OPZZ "Konfederacja Pracy", również członka Prezydium KM OPZZ ustępującej kadencji. W swoim wystąpieniu **Konrad Więcek** mówił o kontynuowaniu i rozwinięciu działań w województwach, potrzebie utworzenia kolejnych wojewódzkich KM OPZZ, rozwinięciu zakresu tematycznego i zwiększeniu liczby szkoleń w ramach Akademii Organizowania KM OPZZ, aktywnego włączania się Komisji w kampanię Polska Bez Wyzysku, kampanie pracownicze i współpracę z organizacjami związkowymi zrzeszonymi w OPZZ oraz wykorzystaniu internetu i nowych technologii w działaniu na rzecz pracowników i rozwoju ruchu związkowego.

W wyniku głosowania uczestniczek i uczestników spotkania Konrad Więcek został jednogłośnie wybrany na funkcję Przewodniczącego Komisji Młodych OPZZ.

Od razu przystąpiono do wyborów wiceprzewodniczących. Zgłoszono czterech kandydatów. Wszyscy zostali wybrani i tym samym **Wiceprzewodniczącymi Komisji Młodych OPZZ zostali: Marcin Dylowicz** ze Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, **Maciej Ilcewicz** z Oddziału ZNP w Warszawie, **Krzysztof Palej** ze Związku Zawodowego Górników w Polsce KWK Knurów-Szczygłowie, **Wojciech Stelmasiak** z Międzyzakładowej Organizacji Związkowej OPZZ Związku Zawodowego Pracowników Nexteer Automotive Poland Sp. z o. o..

Wszyscy kandydaci już wcześniej byli aktywni w KM OPZZ i reprezentowali młodych m.in. w Prezydium KM OPZZ, w strukturach komisji młodych organizacji branżowych i wojewódzkich KM OPZZ.

Po przeprowadzeniu wyborów członkinie i członkowie KM OPZZ podjęli dyskusję o ramowym planie działania na najbliższą kadencję, którego ostateczny kształt zostanie przygotowany przez Prezydium Komisji.

Posiedzenie Prezydium OPZZ

13.11.18

13 listopada 2018r. odbyło się posiedzenie Prezydium OPZZ. Na wstępie, po przyjęciu przez członków porządku obrad, Przewodniczący OPZZ Jan Guz poinformował zebranych o działaniach swoich i biura OPZZ „Od Prezydium do Prezydium: 27 sierpnia 2018 r. do 9 listopada 2018 r.”

Następnie omówił szczegółowo obecną sytuację związkową w spółce PLL LOT. Do udziału w tej części zaproszony był Kapitan Adam Rzeszot szef Związku Zawodowego Pilotów w PLL LOT, który również wyraził swoje opinie na temat obecnej sytuacji w zakładzie pracy.

Po dyskusji na temat działań podjętych w sprawie PLL LOT zebrani omówili plany wydatków z budżetu Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych.

Następnie nastąpiło Omówienie przebiegu pierwszych posiedzeń Komisji Problemowych OPZZ i podjęcie uchwały w sprawie powołania przewodniczących Komisji Problemowych OPZZ w kadencji 2018-2022.

Po uchwaleniu przez Prezydium OPZZ powołania nowych przewodniczących komisji problemowych OPZZ, Jan Guz ponownie zabrał głos by omówić sprawy związane ze stanem dialogu społecznego w Polsce po przejściu przewodnictwa w Radzie Dialogu Społecznego przez FZZ m.in. w kontekście

przeprowadzonej w dniu 22 września br. ogólnopolskiej manifestacji OPZZ i akcji protestacyjno-strajkowych prowadzonych przez organizacje członkowskie OPZZ – 2 października przez służby mundurowe, akcji strajkowej w spółce PLL LOT trwającej od 18 października do 1 listopada br. i pikiecie OPZZ w dniu 27 października.

Następnie Wiceprzewodniczący Andrzej Radzikowski przedstawił obecny stan prac nad przeglądem systemu emerytalnego w ramach prac Rady Dialogu Społecznego.

Omówiono również pod przewodnictwem dr Liwiusza Laska wyrok wydany przez Trybunał Konstytucyjny w sprawie zasad ustalania regulaminu wynagradzania oraz regulaminu nagród i premiowania. Stanowisko Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityk Społecznej do opinii OPZZ do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie trybu udzielenia i korzystania ze zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej przysługującego osobie wykonującej pracę zarobkową, sposobu ustalenia wysokości wynagrodzenia albo świadczenia pieniężnego przysługującego osobie w okresie zwolnienia od pracy oraz wynikających z tego tytułu uprawnień i świadczeń.

Wedle porządku obrad przysła kolej na omówienie opinii OPZZ na tematy:

- projektu ustawy o rodzicielskich świadczeniach uzupełniających i projektu ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych

- projektu tzw. ustawy okołobudżetowej na rok 2019 i projektu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw

Pozostałymi tematami podejmowanymi przez Prezydium OPZZ były:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym oraz niektórych innych ustaw

- temat skutków finansowych kosztów wynagrodzeń w ochronie zdrowia finansowanych z budżetu NFZ wynikających z porozumień zawieranych między Ministrem Zdrowia a poszczególnymi grupami zawodowymi w ochronie zdrowia

- inicjatywa Konfederacji Lewiatan dotyczącej powołania Funduszu Podnoszenia Kompetencji i Kwalifikacji.

Adam Rogalewski: Konferencja KE I MOP o pracownikach domowych

**Pani Komisarz Thyssen, Drodzy uczestnicy.
Dziękuję bardzo za zaproszenie.**

**Nazywam się Adam Rogalewski Jestem
pracownikiem działu międzynarodowego OPZZ i
członkiem EKES-u, gdzie byłem sprawozdawcą
opinii w sprawie pracowników opieki domowej. Był
to pierwszy europejski dokument na ten temat.**

Moje zainteresowanie pracownikami domowymi wynika z dwóch ważnych kwestii. Po pierwsze moja babcia przed II wojną światową była sama pracownicą domową, zmuszona do tego rodzinnymi okolicznościami, musiała opuścić rodzinny majątek i przenieść się do miasta. I pracę tę wykonywała dopóki nie poznała mojego dziadka. Po drugie kiedy pracowałem w Szwajcarii byłem odpowiedzialny za organizowanie polskich pracowników, w tym pracowników opieki domowej. Jedną z opiekunek była bardzo mocno prześladowana przez swoich pracodawców i nie mogąc znieść nieludzkich i

poniżających warunków pracy popełniła samobójstwo. Ten desperacki akt zamotywała inne polskie opiekunki do założenia w 2013 grupy polskich opiekunek i wspólnie z szwajcarskim związkiem Unia, walki o swoje prawa.

Pracownicy domowi, którzy są głównie kobietami migrującymi, są bardzo często zapomniani przez decydentów. Wiele z nich jest niezadeklarowanych, czyli mówiąc potocznie pracujących na czarno. Wielu z nich to obywatele państw trzecich, ale znaczna ich liczba obejmuje obywateli UE. Takich jak pracownik domowy pracujący w Niemczech lub pracownik rumuński we Włoszech. Ograniczone dane dotyczące pracowników domowych są bardzo rozczarowujące, ponieważ bez pracowników domowych wiele europejskich gospodarstw nie może funkcjonować ani też sektor opieki długoterminowej, który w wielu przypadkach jest wysoce zależny od emigrantów.

Brak wystarczających danych dotyczących pracowników domowych powoduje również brak danych na temat ich wkładu w gospodarkę europejską. Wiemy, że około 5 do 9 procent pracowników w krajach uprzemysłowionych to pracownicy domowi w tym około 3 milionów w Europie. Jest to liczba większa niż pracowników delegowanych. W krajach zachodnich, ale także południowych, a ostatnio w Europie Wschodniej zaobserwowaliśmy wzrost liczby zamożnych rodzin, które mogą sobie pozwolić na zatrudnienie pomocy domowych. Ten segment gospodarki będzie rósł i - jeśli odpowiednio regulowany - może przynieść bogactwo dla europejskich gospodarek. To jednak nie może się zdarzyć kosztem pracowników domowych.

Ponadto, starzejące się społeczeństwa europejskie będą wymagały większej liczby pracowników domowych, aby pomagali osobom starszym z obowiązkami domowymi, a także by się nimi opiekowali.

Jak już wspomniano, konwencja ILO 189 w sprawie pracowników domowych z 2011 r. (która weszła w życie w 2013 r.) nie została ratyfikowana przez większości krajów EU. Zaskakująco, można sobie wyobrazić, że nie będą to kraje zamożne, jak moja ojczyzna Polska, Węgry czy Grecja. Ale na liście państw, które nie ratyfikowały konwencji, jest na przykład Austria lub Dania. Finlandia.

Drogie Koleżanki, Szanowni Koledzy,

Moje obszary zainteresowań leżą w jednej domenie pracy domowej, jaką jest opieka domowa. Pracownicy opieki domowej nie są właściwie rejestrowani w statystykach europejskich. Ponadto wielu z tych

pracowników to obywatele Europy z nowych państw członkowskich UE.

Rosnąca liczba tej grupy pracowników domowych wynika ze starzenia się populacji, ale jednym z najważniejszych różnic jest to, że rodziny zatrudniające pracowników domowych niekoniecznie są zamożne. W wielu przypadkach domy opieki są zbyt drogie dla osób starszych, a ich rodziny są zmuszone zatrudniać - czasem nie rejestrując (na czarno) - pracowników opieki domowej. Co więcej, niedawno dzięki środkom oszczędnościowym promowanym przez Komisję UE w związku z kryzysem ekonomicznym wydatki na opiekę długoterminową zmniejszyły się zamiast zwiększać w niektórych krajach UE. W rezultacie zaobserwowaliśmy paradoks, w którym popyt na opiekę domową wzrasta w biedniejszych gospodarkach, innymi słowy gospodarkach, w których wydatki na zdrowie publiczne są niskie. To między innymi dlatego w Polsce obserwowaliśmy ostatnio wzrost liczby pracowników domowych, głównie z Ukrainy.

Cyrkulacja pracowników domowych prowadzi nie tylko do odpływu siły roboczej, ale tworzy globalne łańcuchy opieki, prowadzących do pozbawiania biedniejszych krajów pracowników w opiece długoterminowej (patrz Hochschild, A. R. (2000) "Globalne łańcuchy opieki i wartość nadwyżki emocjonalnej").

Wielu pracowników domowych jest również dobrze wykształconych, np.: są pielęgniarkami, ale w wielu przypadkach ich kwalifikacje nie są uznawane (na przykład pielęgniarki filipińskie). Praca związana z opieką domową nie jest rozpoznawana z powodu - czasami mizoginicznego postrzegania - że każdy może wykonywać pracę domową, a kobiety są szczególnie skłonne do tego zadania, ponieważ są skłonne do pracy w gospodarstwie domowym. Jest to również przyczyną tego, że praca w domu jest nisko opłacana.

Z mojego praktycznego punktu widzenia jako organizatora polskich pracowników opieki domowej, z uwagi na fakt, że pracownicy są zatrudnieni w prywatnych gospodarstwach domowych, bardzo trudno jest do nich dotrzeć. Dotyczy to nie tylko przepisów BHP, których nie można kontrolować, ale także ich dostępu do edukacji i szkoleń.

Aby poradzić sobie z tymi kwestiami, opinia EKES-u w sprawie prawa pracowników opieki domowej proponuje zestaw zaleceń regulujących lub poprawiających sytuację pracowników opieki domowej. Zalecenia te można podzielić na sześć następujących obszarów:

- Rozpoznanie istnienia pełnoprawnych opiekunów na rynku pracy UE.
- Wchodzenie do sektora opieki długoterminowej.
- Gromadzenie danych w UE i badanie warunków pracy i życia.
- Ramy prawne (ochrony) na poziomie UE i państw członkowskich.
- Wsparcie dla odbiorców opieki i rodzin
- Długoterminowe i zrównoważone inwestycje w opiekę długoterminową.

Pod względem ram prawnych ochrony zaproponowaliśmy następujące rozwiązania. Pracownicy opieki domowej powinni być traktowani w podobny sposób jak inni pracownicy opieki. Oznacza to, że powinni oni korzystać z podobnej ochrony, takiej jak ograniczenia czasu pracy i czasu oczekiwania oraz ochrony przed fikcyjnym samozatrudnieniem. Pracownicy opieki domowej nie mogą być wykluczeni z odpowiednich przepisów UE i państw członkowskich dotyczących zatrudnienia (jak w przypadku pracowników domowych). Pracownicy ci wreszcie powinni mieć prawo do właściwego wynagrodzenia, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, zabezpieczenia społecznego oraz prawa do wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych.

Pod względem wsparcia dla odbiorców opieki i rodzin proponujemy następujące rozwiązania.

-Państwa członkowskie powinny wykazywać większą aktywność w zakresie świadczenia lub nadzorowania opieki w domu:

-Krótkoterminowo: potrzebne jest stałe wsparcie w sprawach dotyczących zatrudnienia i praw socjalnych pracowników opieki domowej.

-Długoterminowo : państwa członkowskie powinny podjąć kroki w celu zapewnienia nadzoru i obecności pośrednika, aby pomóc odbiorcom usług w znalezieniu pracowników opieki domowej.

-Państwa członkowskie powinny zapewniać wsparcie finansowe dla osób korzystających z usług opiekuńczych, które korzystają z opieki domowej.

W naszej opinii twierdzimy wzywamy do podjęcia długoterminowych, zrównoważonych inwestycji i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy w sektorze opieki. Wzywamy do zwiększenia wydatków na inwestycje publiczne tym bardziej, że sektor opieki może przyczynić się do stworzenia godnej pracy w prywatnych gospodarstwach domowych i wzrostu w europejskiej gospodarce.

Ale tylko wysokiej jakości praca może zagwarantować jakość świadczonej usługi opieki.

Sukces ZNP! Wycofanie regulaminów oceny pracy nauczycieli!

W tym celu proponujemy wzmocnienie roli UE i europejskiego dialogu społecznego. Niedociągnięcia w zakresie niedoborów siły roboczej w Europie muszą znaleźć się na pierwszym miejscu w agendzie politycznej UE. Unia Europejska powinna monitorować podaż i mobilność pracowników opieki domowej w Europie. Należy promować dialog społeczny i obywatelski ze wszystkimi zainteresowanymi stronami na wszystkich szczeblach. I wreszcie związki zawodowe, pracodawcy i organizacje społeczeństwa obywatelskiego muszą być zaangażowane w planowanie polityki na poziomie państw członkowskich i UE.

Obecnie prowadzimy wizyty krajowe: w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Włoszech, Polsce i Szwecji i mamy nadzieję przygotować konferencję po wizycie w Szwecji w pierwszej połowie przyszłego roku.

Na koniec chciałbym zwrócić państwa uwagę na to pracownicy opieki domowej są włączeni, chociaż nie bezpośrednio w 18 zasadę europejskiego filaru praw socjalnych. Zasada ta stanowi

18. [Opieka długoterminowa]

Każdy ma prawo do przystępnych cenowo i dobrej jakości usług opieki

długoterminowej, w szczególności opieki w domu i usług środowiskowych.

Bez regulacji i poprawy warunków pracy domowych opiekunów obywatele europejscy nie mogą oczekiwać dobrej jakości usług opieki długoterminowej w swoich domach. Dlatego 18. zasada filaru praw socjalnych w widoczny sposób łączy pracę domową z prawami społecznymi. Mam nadzieję, że wspólnie z Panią Komisarz będziemy dążyć do wprowadzenia jej w życie.

Dziękuję za uwagę i życzę owocnej konferencji.

Adam Rogalewski

Po długich negocjacjach Minister Edukacji Narodowej przychyliła się do postulatów ZNP dotyczących konieczności wycofania z systemu prawnego regulaminów oceny pracy nauczycieli.

Z inicjatywy ZNP, 14 listopada w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” odbyło się spotkanie poświęcone ocenie pracy nauczycieli, z udziałem minister edukacji Anny Zalewskiej i przedstawicieli oświatowych związków zawodowych.

Ministerstwo Edukacji Narodowej, podczas jutrzejszego posiedzenia senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, poprze zmianę postulowaną przez Związek Nauczycielstwa Polskiego w sprawie wykreślenia z ustawy Karta Nauczyciela zapisów dotyczących ustalania regulaminów określających wskaźniki oceny pracy nauczycieli.

Przyjęcie tej poprawki przez Sejm oznacza znaczący krok w odbiurokratyzowaniu procedury dokonywania oceny pracy nauczycieli.

Podczas dzisiejszego spotkania, ZNP zgłosił również postulat dokonania głębszych zmian w obowiązującym od 1 września 2018 r. systemie oceny pracy i awansu zawodowego nauczycieli.

[foto: znp.edu.pl]

[źródło: znp.edu.pl]